

ДУВА́Н-ТОРЦО́В Ісак Езрович (1873, м. Євпаторія, нині АР Крим — 1941, Лондон) — актор, режисер, театральний діяч. З походження караїм. Закін. юрид. факультет Університету св. Володимира у Києві (1896). Від 1901 — присяж. повірений Київ. суд. округу. У театрі М. Соловцова (згодом Київ. театр «Соловцов»): від 1902 — антрепренер, 1917–19 — керівник Виступав у амплуа коміка-резонера: Городничий, Подколесин («Ревізор», «Одруження» М. Гоголя), Фамусов («Лихо з розуму», О. Грибоєдова), Расплюєв («Весілля Кречинського» О. Сухово-Кобиліна). 1912–13 грав у Моск. худож. театрі під керівництвом К. Станіславського: Коротков («Живий

труп» за Л. Толстим), Ступендьєв («Провінціалка» І. Тургенєва), Хліб («Синій птах» М. Метерлінка), Михайло Головін («Цар Федір Іоанович» О. Толстого), Беральд («Удаваний хворий» Ж.-Б. Мольєра). 1914–16 — керівник Моск. драм. театру. Знімався у кіно — у київ. ательє «Художній екран» В. Іванова (драми «Хазяїн і робітник», 1918, «Господар життя», 1919; реж. обох — М. Бонч-Томашевський і О. Смирнов) та в одес. ательє К. Борисова (драма «Яшка-скакун», 1919, реж. Л. Вальтер). Емігрував 1919 до Болгарії, згодом до Франції. У 1920–30-х рр. грав у франц. та нім. кіно, працював у берлін. театрі «Синій птах».

Н. М. Капельгородська

Бібліографічний опис:

Дуван-Торцов Ісак Езрович / Н. М. Капельгородська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19329>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).